

PYÖRÄRETKI SEINÄJOKI - PARIKKALA

PYÖRÄILIMME (SINIKKA JA TAPANI) NOIDEN PAIKKAKUNTIEN VÄLIN, EI KUITENKAAN SUORAAN VAAN KAINUUN KAUTTA MM. PUOLANGAN JA SUOMUSSALMEN KAUTTA.

YLEISTÄ: MIKSI TEHDÄ TÄLLAINEN MATKA.

YKSI MERKITTÄVÄ TEKIJÄ ON HAASTAA ITSENSÄ. EI VÄHITEN MERKITYSTÄ ON MYÖS SILLÄ, ETTÄ YLEENSÄ KULJETTAJANA TOIMINUT TAPANI EI OLE VOINUT JATKAA AUTOILUA LÄÄKÄRIN YSTÄVÄLLISESTÄ HUOLENPIDOSTA JOHTUEN.

KOLMAS AJATUS ON PÄÄSTÄ SUHTEELLISEN VAPAASTI LIKKUMAAN ILMAN AUTOA JA VIELÄPÄ HIEMAN PITEMPIÄ MATKOJA KUIN KÄVELLEN. YLEISET KULKUNEUVOT OVAT SIITÄ EPÄMUKAVIA, ETTÄ NIIDEN SUUNTAA, AIKATAULUA JA PYSÄHDYSPAIKKOJA YKSITYINEN HENKILÖ EI SAATA VAIKUTTAA, EMMEKÄ TIEDÄ VOIKO ESIMERKIKSI VR: KÄÄN AINA VAIKUTTAA OMIIN AIKATAULUIHINSA.

MOTIIVI TÄLLAISELLE MATKALLE TÄYTYY OLLA OLEMASSA, JOTTA SITÄ VOI JATKAA SATEESTA, TUULESTA JA KYLMÄSTÄ HUOLIMATTA JA VAIKKA NÄLISSÄÄN. MEILLÄ OLI USEITA MOTIIVIN AIHEITA. ENSIMMÄINEN OLI PÄÄSTÄ MUKAVASTI KESÄSEUROIHIN ÄHTÄVÄLLE. SIINÄ SAMALLA VOISIMME VIERAILLA LASTENLASTEN LUONA. TOINEN MOTIIVI OLI MOIKATA TAPANIN SISARTA VÄHÄN YLEMPÄNÄ

POHJANMAALLA, HIMANGALLA. KOLMAS TEKIJÄ OLI AJAA YLVIESKAN KAUTTA, JOSSA TIEDETTIIN OLEVAN ERINOMAINEN SALAATTIRUOKAPAikka, KING MEAL. NELJÄS MOTIIVI OLI JATKAA SUOMUSSALMELLE JA RAATTEEN TIEN MUSEOON, SILLÄ SINIKAN ISÄ OLI TALVISODASSA RAATTEEN TIEN TAISTELIJANA, SELVISI SIELTÄ HENGISSÄ JA KERROTAANPA HÄNEN AMPUNEEN KONEKIVÄÄRILLÄ ALAS VENÄLÄISEN HÄVITTÄJÄKONEEN. VIIDES MOTIIVI OLI NÄHDÄ MUUTAMA MIELENKIINTOINEN MAISEMA, KUTEN KOLI, KERIMÄEN KIRKKO JA PUNKAHARJU EDELLÄ MAINITTUJEN KOHTEIDEN LISÄKSI. KUUDENTENA MOTIIVINA OLI SE KAIKKEIN VOIMAKKAIN ELI PÄÄSTÄ EHJIN NAHOIN TAKAISIN KOTIIN.

NÄMÄ OLIVAT ALKUASETELMAT. JOSSAKIN LOPPUVAIHEESSA KERTOMUSTA NÄYTÄMME RETKEN MAHDOLLISTANEET TARVIKKEET JA VIMPAIMET KUTEN PYÖRÄT, LEIRIITYMISVÄLINEET, VAATETUS JNE.

OLISIMME ILMEISESTI MATKUSTANEET MATKAN HELSINKI - SEINÄJOKI PYÖRILLÄ, MUTTA HEINÄKUUN ALKUPUOLI OLI LIIAN KIIREINEN JA SITEN JÄI LIIAN VÄHÄN AIKAAN YLI KOLMEN SADAN KILOMETRIN MATKAAN. TOISEKSEEN HALUSIMME KYLLÄ VÄLTÄÄ RUUHKAISINTA SUOMEA.

Lentiiran lomakylän mökissä vaatteet ehtivät kuivua yön aikana. Itse asiassa ne eivät läpimärkiä olleetkaan. Menimme aamupalalle, jota tässä tapauksessa ei suinkaan sovi vähätellä sanomalla palaksi. Pöytään oli laitettu kaikenlaista herkkua alkuruokineen ja jälkiruokineen unohtamatta lakkahilloa, ja muita marjahilloja ja paikallisia erikoisuuksia. Todella ammattitaidolla taiottu aamiaispöytä. 10 + pistettä.

Aamulla vielä juttelimme isäntäväen kanssa ja jatkoimme matkaa. Aamu oli alkanut kauniina ja aurinkoisena mikä ei matkallamme ollut yleinen sääilmiö vai pitäisikö sanoa säärintama niinkuin meteorologit tapaavat sanoa. Herää kysymys onko säätä ilman rintamaa olemassakaan.

Lämmin päivä houkutteli perässä roikkujia kuten paarmoja. Ne näyttävät osaavan matkustaa sopivassa imussa ja sitten kun ylämäki iskee maitohapoille ja vauhti hiljenee niin ne käyttävät tilaisuutta hyväkseen ja rynnivät naamapuolelle, missä on enemmän paljasta ihoa. Sateella niistä ei tiennyt mitään, ovat näköjään melkoisia arkajalkoja.

Matka Kuhmoon taittui nopeasti joskin välimaasto on miltei yhtä autiota kuin muukin osa tätä Suomea. Keskimäärin kuntien asukasluku neliökilometriä kohti on 1 -4 henkilöä. Se on vähän. Kuhmo vaikuttaa melko vireältä keskukselta. Emme aikoneet jäädä sinne yöksi, koska etäisyys Lentiirasta on niin vähän. Etsittyämme sopivan ruokapaikan ja ostettuamme lisää muistikortteja kameraan kävimme kirkossa ja katsastimme muutamia kierroksia kaupungilla, yhteensä ehkä 4 tai viisi tuntia kaikkiaan.

Sitten painuimme jälleen baanalle. Hieman herätti arvelua, mitä tietä pitäisi lähteä. Varsinkin pyörätiet antavat pohtimisen aiheita, niissä kun ei yleensä ole merkintöjä, mihin ne johtavat vai johtavatko mihinkään niinkuin silloin tällöin ne loppuvat ilman ennakkovaroitusta. Toinen havainto varsinkin Kuhmossa oli, että pyörätiet monin paikoin ovat tosi surkeita. Katkoksia, railoja, korjaamattomia kuoppia ja sillä tavalla korjattuja kohtia joissa on yhtä jyrkät reunat tai töyssyt kuin ennen korjausta olevassa railossa ja ym juurikyhmyjä, routan nostamia kuhmuja vai sanottaisiinko kuhmoja on todella paljon ja näyttää siltä, että kun pyörätie on joskus rakennettu, se saa olla vuosikymmeniä ilman että sitä sen jälkeen pidettäisiin kunnossa.

Evääksi kaupasta ostimme vain pari pientä energiapatukkaa, kun ajattelimme, että olemme seuraavassa majapaikassa sen verran varhain, että sieltä saa jotakin lisämuonaa. Toiveikkana teimme matkaa ja ajattelimme, että karttaan merkitty paikka Tulijärven tuvat, jossa on mökin kuvakin, on tarjolla mökin tapaisia ja siis myös jokin kanttiini. Kun ajoimme sinne pihaan meidät otti vastaan pari oikein äkäistä koira haukunnoillaan. Jonkin ajan kuluttua asunnosta tuli mies ja hän oli lähes yhtä äkäisen oloinen kuin koiratkin ja hän sanoi, ettei tämä ole mikään mökkejä vuokraava paikka vaan yksityisaluetta. Ja miltei kuin ilmaan heitettyä olisi lisätty, ettei tänne ole mitään asiaa. No sepäs kumma, että sellainen paikka on karttaan merkitty mökkialueeksi. Kuulemma entisiä Metsähallituksen kämppiä. Millähän kriteerillä nekin on annettu uusille omistajille.

No jatkoimme matkaa ja nyt tuli eteen paikka saman järven rannalta tai ainakin läheisyydestä. Se on Tulijärven majat. Sellaisesta ei ole mitään merkintää kartassa mutta siellä on kuitenkin majapaikkoja. Tosin meille siellä ei nyt ollut.. Oli kylläkin juuri ennen meitä joku soittanut ja varannut viimeisen kämpän kahdelle pyöräilijälle. Siis kuin meille mutta ei kuitenkaan meille. Ajattelin kyllä, että olikohan enkeli soittanut mutta en jaksanut siihen uskoa ja niin ne menivät kai sitten sille toiselle parille. Majapaikan isäntäväki oli todella ystävällistä. He toivat ulos pikarissa raikasta vettä juotavaksi ja sitten he soittivat jollekin tuttavalleen, joka lupasi antaa mökkinsä yöksi meidän käyttöön.

Mökki oli reilun kymmenen kilometrin päässä Tulijärven majoilta. Isäntäväki vähän harmitteli, että sinne on niin pitkä matka mutta vakuuimme, että ei se ensimmäinen kymmenen kilometriä ollut matkallamme. Lisäksi mökki oli lähes tietömän loppumatkan takana. Tai ei se tietön ollut mutta sen verran hankala, että olisi pitänyt olla maastopyörä. Kun meillä oli vain hybridit niin talutimme viimeiset sadat metrit. Ylös ja alas mäkeä.

Mökin omistaja tuli käymään paikalla ja teki kontrahdin kanssamme. Mökki ei ollut kallis ja oli mielenkiintoista vaihtaa ajatuksia isännän kanssa, jonka pääbusiness tuntui olevan kanoottisafarien yms järjestäminen. Siis olihan täälläkin päin yritystoimintaa!

Mökki oli hiljaisen, idyllisen järven rannalla. Ihan hyvä rakennus. Siellä tosin ei ollut sähköä mutta tunnelmalliset öljylamput, vesi tuli jostakin purosta tai lähteestä putkea pitkin taloon

ja siellä oli jotenkin järjestetty myös veden poistuminen. Pesumahdollisuudet liittyivät enemmän saunan puolelle.

Mikäli olisi ollut onkivehkeet järvestä olisi saattanut saada kalaa. Tämä tuli mieleemme, kun meillä oli vain ne kaksi energiapatukkaa per nuppi. Siis hyvin pienet patukat ja pikkupurkki pillimehua. Ajatelimme hieman aamua ja jätimme noin puoli patukkaa aamuksi mutta mehut joimme ja arvelimme, että aamulla voisi vesi maistua ihan hyvältä sekkin.

Lämmitimme kaminaa jonkin verran, sillä ilma tuntui kylmältä ja mökissäkin oli ilmeisesti hieman kosteahko ilma, joka tuntui viileältä. Onneksi sääskiä tai paarmoja ei päässyt sisälle ja niin saimme makoisat unet tuossa erämaakämpässä.

Päivän saldo:

Ajokilometrejä tuli noin 75 km.

Päivä oli lähes sateeton, aivan illalla heitti jonkin verran pisaroita ja vähän kastuimme.

Emme arvanneet varata riittävästi ruokaa, kun olimme liian optimistisia, välimatkat ovat kerta kaikkiaan liian pitkiä pyöräillen vaeltaville. Kilpapyöräily on eri asia mutta kun on parikymmentä kiloa kamaa mukana eivätkä pyörätkään keveimmistä päästä, on tämä otettava huomioon matkasuunnitelmissa.

Kuhmo oli pitkästä ajasta jonkin kokoinen asutuskeskus tai pieni kaupunki, jossa saattoi täydentää varusteita, kuten ostimme uuden matkamittarin rikki menneen tilalle. Samoin hankimme muistikortin kameraan. Matkalla Liperistä Kuhmoon oli kortti tullut täyteen ja joitakin hyviä kohteita jäi kuvaamatta.

Tulijärven majojen isäntäväen ystävällisyys lämmitti mieltä.

Meitä ei kovin paljon kiinnostanut kamarimusiikki joten emme voineet hyödyntää festivaalien tapahtumia.

Päivä oli kaikin puolin positiivinen, myös ilman suhteen.